

CHP IDD Haftalık özetler: 7 Mayıs-14 Mayıs

7 Mayıs

Baslik: Re: [chplondra] Fwd: Amberin Zaman - Medyada eriyen korku duvarı - HABERTÜRK

xxx Bey, AKP zamanında Türkiye'de demokrasi ilerledi diyen bu yalakayı çok iyi bir yerinden yakalamışsınız, tebrikler.

Amberin demokrasi anlayışıyla %50 Tayyip'çi, %50 Gülen'ci olarak her iki tarafa da menfaatleri icabı gülen biri olarak düşünüyorum. Hatalı bölüm yaptıysam isteyen lütfen düzeltsin.

Her şeyin bir zamanı vardır. Amberin de... Hani ne derler, sap döner, keser döner, gün gelir, devran döner. Yanlış hesap Bağdat'tan dönermiş. Genç (cahil) nesil yaşattıkları korku ortamının değişeceğini, bir gün kendilerini de o ortamda bulacaklarını düşünemiyor. Hayat hep glitters'den ibarettir zanneder. Başka bir deyişle, all is not gold that glitters (görünüşe aldanmamalı).

Türk Milleti yaratılan şaşkınlık ortamından kurtulmaya, korkuyu yenmeye başladı. Gülen mi, Tayyip mi, yoksa Atatürk Türkiye'si mi kazanacak hep birlikte göreceğiz. Zaman meselesi, Zaman...

Baslik: RE: [chplondra] Fwd: Amberin Zaman - Medyada eriyen korku duvarı - HABERTÜRK

Sizi, xxx ve bu konuda örnek yurtseverlik gösteren tüm fikir arkadaşlarımızı kutluyor, teşekkür ediyorum.

Bu sahsin 24/4/2012 tarihli "1915 le Yuzlesmek" yazisinin ilham kaynagi, ayni, eski esinin oldugu gibi "Diplomat" olan, abd nin Ankara Buyukelcisinin su sozlerinde yatiyor; "Turkiye gecmisin golgeleri ile yuzlesmeli". Bu sahis meshur kurulusunun eski baskani. Sozkonusu hanimin eski esinin gorev yerleri, kendisinin ve Parlamento'daki karalama kampanyasinda zikrettiği ve SINIRIMIZ'in acilmasi ve dost olmamizi istedigü ulkede ve de, Hocali'deki erm katliamlarina zerre kadar gonderme yapmadigi ulkerede; ne tesaduf ki, bu hanim, ayrilmis oldugu esinin cizgisinde, 1992 de yasamaya basladigi ulkeyi karaliyor ve Paneli yoneten hanima hitaben yaptigim tanitma sozumden asiri etkileniyor...

Benim bu sahsa bir onemli sorum daha vardi ama, Londra gazetesinin tecrubesiz gazetecisi genc hanim onemini kavramadi umarim; "DOGDUGUNUZ ULKEDE YERLI HALKA YAPILMIS GERCEK SOYKIRIM VEYA BANGLADES'IN SORUNLARINA EGILIN; BENIM ULKEMI BURADA KARALAMA HAKKINIZ YOK!" Ve bu sozume cevap alamadim ve sonrasinda da kendi dilegimle ayrildim.

8 Mayıs

Baslik: POLITICS - New Islamist Kurdish party to enter politics

<http://www.hurriyetdailynews.com/new-islamist-kurdish-party-to-enter-politics.aspx?pageID=238&nID=20190&NewsCatID=338#.T6iv0GNVnns.twitter>

A new Kurdish party, which describes itself as Islamist, is set to enter Turkey's political scene in October.

The new party is likely to set some controversy in motion, as one of its prominent figures is Sıdkı Zilan, a lawyer whose clients in the past have included members of Hizbullah, a militant Sunni group based in southeastern Turkey that is unrelated to Lebanese Hezbollah.

..

Baslik: Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecek

Herkes özgür olmalı bu ülkede. Herkesin özgür olduğu bir yerde demokrasi olur. Birilerinin baskılandığı, gazetelerin yazamadığı, televizyonların söyleyemediği, herkesin baskı altında yaşadığı bir ülkede unutmayın baskıyı kaldıracak parti Cumhuriyet Halk Partisidir.

Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye'yi yaratacak olan parti yine Cumhuriyet Halk Partisidir.

...

<http://www.chp.org.tr/?manset=genel-baskan-kemal-kilicdaroglu-istanbul-avcilar%E2%80%99da-%E2%80%9Cbizim-gibi-dusunmeyenlerin-de-dusuncelerini-ozgurce-soyleyecekleri-bir-turkiye%E2%80%99yi-yaratacak-olan-parti-chp%E2%80%99dir>

=====

Baskanin bu soyledigi oldukca onemli.

Ozgurlugu, dusunce ozgurlugunu, dusuncenin ifade edilebilme ozgurlugun, insan haklarinin en onemli ogelerinden biri ve vazgecilmezi olmasi nedeniyle uygulayacak olan sol ve sosyal demokrat partilerdir. Dolayisiyla baskanin bu sekilde konusmasi oldukca anlamlı.

Ayrica Amberin hanım ile Hilal hanım da merak etmesinler, gercek anlamda demokratik bir Turkiye, kendilerinin de dusuncelerini ifade etme ozgurluklerinin oldugu bir Turkiye olacaktır.

9 Mayıs

Baslik: RE: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Turkiyeleri

Soz konusu hanimlarin beyani, Ataturk'e ve TSK ne, ulkemizin degerlerine kabul edilemeyecek hakaret ve karalamalari

ve "Gulsum Inek" yakistirmasini Ingiliz Parlamentosu catisi altinda anlatip-dinleyip, guluslerin en cirikini ile "Ata" kavramini kucultmeye calismalarinin, TSK ye iftira etmelerinin, "dusuncelerini ozgurce soyleyecekleri bir Turkiye" ile baglantisi olmalidir dersiniz, bu, hurriyet ve demokrasi kavrami ile bagdasmaz. Onlari istedikleri Turkiye, abd gudumunde, gul-gulen baskisinin galebe calacagi ve ulkeseverlerin, Ataturk prensiplerini urkuntu duymadan savunanlari sorgulanabilecegi Turkiye ne yazik ki.!

Turkiye hainlerin cirit attigi mustemleke olmamali, olmayacak diyen/diyecek kisi oldugunuzu sanmakta idim, bu hanimlari " soz hakki" vs yerine.

Demokrasinin ana prensipleri, belli bir ahlak seviyesine ulasmis, bagimsiz fikirli, dogru ve toplumunun yucelmesini isteyen ustun fikirli kisilerle vaz'edildiginde, ulkesine ihanet seviyesine inenlerin kullanabilecegi arac olarak dusunulmemistir kesinlikle.

"A ve H hanim merak etmesinler" sozunuz, anne-babaniz-cocuklariniza iftira ve hakaret eden kisi/kisilere karsi gelen kardesinizin hareketini maruz gostermeye, affettirmeye calismak gibi bir durum olmus.

CHP Bask'nin tutumuna gelince, Sayin Mersin MV Isa Gok Bey'in Kurultay'da karsilastigi vahsi gorunum icin Baskanlikca ne yapildi.?

Asil konumuz; 1 Mayıs 2012 Parlamento binasinda yasananlar karsisinda ortak durusumuz, buradaki NGO mucadelesinin

turnusol deneyi olacaktır; yanlis yorumlanabilecek beyanlar ile, karsi tarafa cesaret vermemeye ozen gostererek;

ces'ur, dogru ve mucadele etmek icin isini, gucunu, sagligini bir tarafa koyarak Mayis'in ilk gununu, kuf kokulu

Parlamento binasında gecirenlerin hakkını teslim etmeye gayret etmek gerekli.

"Timur'un Filleri" benzetmesini de hatırlayarak... Biz, yine de huzura çıktık ve ihanete karşı geldik...

Baslık: Re: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye

Herkes özgür olunca mı demokrasi olur, yoksa demokrasi olunca mı özgür olunur? Birinci sığta demokrasiyle uğrassacak vakit ve enerjileri olmayan, ihtiyaçları da olmayan, post-modern tiplerin sloganıdır ki bunlar kahve sohbetini, laf kalabalığını, hakaret etme "özgürlüğünü" demokrasi diye yutturmaya kalkar. Halbuki demokrasi özgürlük için mücadeledir- fiziksel ve beyinsel- ki özgürlüğü bu mücadele sırasında öğrenir insanlar. Demokrasi mücadelesi laf salatası değil iktidar için kavgadır. Ezilen, horlanan, insanlıktan çıkarılıp telef edilmek istenen insanların isyanıdır, Londra'da, gazete kioskelerinde, tv stüdyolarında caka atmak değil. Özgürlüğün bir dini bir de politik anlamı vardır. Dini anlamını Aydınlanma Hareketi sembolize eder ve Tanrı'nın hakimiyetinden insanın dünyevi hakimiyetine geçisi anlamına gelir. Politik anlamı da emekçi sınıfların sermaye sınıfına karşı yaptığı iktidar kavgasıdır. Türkiye'de (ve hatta ABD'de diğer Batılı ülkelerde) sermaye sınıfı kitleleri tutsak edebilmek için Aydınlanmanın özgürlük anlayışını tekrar unutturup Tanrı egemenliğini dünyevi yapmak istiyor. Gülen Tarikatı bunun için var. Sermaye sınıfı emekçilere gokyüzünü gösterip mali alıp götürmek istiyor. Dolayısıyla ile günümüzde özgürlük mücadelesi hem Aydınlanma mirasına sahip çıkmak zorunda hem de sermayeye karşı demokrasi savası vermek zorunda.....

CHP'yi iktidar yapmak istiyorsak populist yakalı yapmak yerine teorik, tarihsel ve felsefi bilgiyle donatılalım kendimizi ve halkı aldatmayalım. Halk yalakalardan nefret eder.

Baslık: Re: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye

Aramızdaki farkın ne olduğunu ben anlayabilmiş değilim..

Ben hiç bir zaman "benim gibi düşünmeyen insanları vatan haini olarak düşünen" bir sosyal demokrasiden bahsettiğimi sanmıyorum.

Sosyal demokrasi de o degildir zaten.

CHP'nin de her farklı düşüneni vatan haini ilan edeceğini, tüm bu tür düşünenlerin mahkemelere verileceğini, konuşturulmayacağını söylediğini sanmıyorum.

Olay büyük bir ihtimalle "demokrasi dediğimiz şeyi algılama farklılığımız".

Bir de bakınız biz CHP olarak, iktidara geldigimizde, 141/142/163 u geri getirmeyeceğiz. 301'inci madde gibi maddeleri tekrar yürürlüğe koymayacağız. Bizim istedigimiz demokrasi herkesin özgürlüğünün olduğu demokrasi. Herkesin konuşabildiği, özgürce konuşabildiği ve düşüncelerinden dolayı hiç kimsenin içeriye atılamayacağı bir demokrasi.

En basitiyle budur olayımız.

Şimdi orada, yani parlamentoda ne olup bittigini, bu kadınların ne söylediklerini tam olarak bilmiyoruz..

Sizlerde hakaret ettiler deyip detay vermiyorsunuz..

Ama, sayet o kadınlar, gazetelerde yazdiklarını söylemişler ise takinilacak tavır 'sizinle aynı fikirde değilim.

Cunku su /bu/ o nedenlerden dolayı' vs olmalıydı.

Olay iki farklı düşüncenin ifade edilmesi olayı olmalıydı..

Kadınlardan biri 1915 için soykırım demisti yanlışlıyorsam. İyide siz neden cikip ta bu olayın soykırım olmadığını bildiginiz kadarı ile söyleyemiyorsunuz?

Kadınlardan biri de Atatürk'e diktatör demis.. Siz neden cikip Atatürk diktatör değildir diyerek düşüncenizi ortaya koymadınız?

Demokrasilerde elinize silah almadiginiz sürece, düşünce özgürlüğünüz vardır..

Düşünce özgürlüğü düşüncenin ifade edilebilme özgürlüğünü de içerir..

Ve bunda hiç bir şekilde unutulmaması gerekir..

Bu özgürlük aynı düşüncede olmadiginiz insanlar içinde vardır.

Orada yapılan cesitli nedenlerden dolayı sizlerin ifade özgürlüğünün kısıtlanmasıdır. (Soru sormak istemissiniz ama size söz verilmemis.)

Ama sizinde asagida yazdiklarinizdan ise 'firsatim olsa ben bunlari konusturtmam" sozu cikiyor ve bu pek dogal olarak inandigimiz degerler ile celisiyor.

Ayrica bir de, sanki zaman dondurulmus gibi davraniyorsunuz..20 - 30 yil oncesinin Turkiyesi gibi davraniyorsunuz.

Turkiyede bir suru yazar/insan cikip 1915 icin soykirim diyor.. Turkiyede bir suru yazar/insan Ataturk'u elestiriyor..

Yeni bir sey degil.. Bu kadinlar ilk te degil..

(Ve bu insanlari Turkiye'de mahkemeye falan veremezsiniz. Burada, yani Ingiltere'de ise hic veremezsiniz. Bir de daha 3-5 ay once herkes Fransa'yi o kanun tasarisi icin 'dusunce ozgurlugune aykiri' deyip protesto etti.

'Turk tezini savunmak, yani soykirim olmamistir' demek dusunce ozgurlugudur diyerek protesto etti.. Siz simdi cikipta 1915 soykirimdir diyen insanlari mahkemeye verilmesini mi savunacaksınız? Dunya bize gulmez mi?)

PKK'ya terorist dememis kadinlari biri.. Demesin ama demis..

Siz'de cikip PKK'nin neden terorist oldugunu soylersiniz.. ve kitleyi ikna edersiniz.

Bizim yapacagimiz budur.

O kadinin o sekilde dusunmesi o kadini ilgilendirir.. Oyle dusunuyor diye o kadini oldurecek degiliz herhalde..

Ayni sey o kadinlari one surdugu diger dusunceler icin de gecerli.

Cikacaksınız, elestireceksiniz ve hakli oldugunuzu, dusuncelerinizin dogru oldugunu dinleyicilere ispat edeceksiniz..

Demokrasi budur..

Bizlerin istedigisi demokraside budur..

Baskanimizin bahsettigi demokrasi de budur..

Ben yanlis anladiysam duzeltin.

Baskanimizin dedigi gibi 'herkes ozgur olmalii ve dusuncelerini ozgurce soyleyebilmeli'.

Tum bu olayin 'hainlere hadlerini bilderecegiz" dusuncesi ile gerceklestirilmis olmasi yani o sekilde, o psikoloji ile oraya gidilmesi yanlisti diye dusunuyorum.

Bence arzu edilen bir sekilde gecmedi ve cikan yazilari, gazetelerdeki kose yazilarini falan da dusunurseniz, sonucun hic te iyi olmadigini dusunuyorum.

"Keskin sirkenin kup iliskisi" misali.

sevgiler

...

Not 1: Bir iki yil once ingilizlerin yazdigi bir forumda, annesinin emekli maasinin 50 pound/week oldugundan sikayet edip, neden olarak ta multecilere bahane bulmaya calisan birine, 'iyi ama multecilerin bir cogu normal bir ingiliz vatandasindan daha fazla uretiyor' dedigimde, bana cevap olarak ' sen bu ulkede dogmadin, kendi fikirlerini git kendi ulkende soyle, senin burada oyle bir hakkin yok' gibilerinden bir sey soylemistii. Bende kalip adami cahillik ve irkcilik ile suclayarak, 'calisiyorum, senden daha fazla vergi veriyorum, istedigim gibi de konusurum. Sana ne' diye yazmistim. Lutfen Amberin Zaman'a sordugunuz o soruyu, bir de, multeci olarak yasayanlari acisindan bakarak tekrar degerlendiriniz lutfen,

Not 2: Olayin birde sol perspektifi var tabiki. Demokrasi isteginin veya demokrasinin kendisinin handikap olarak gorulmesi ve bu anlamda demokrasi ile demagojiyi arasindaki farki hic bir zaman anlayamama var. Bu tabii demokrasinin hatasi degil. Demokrasi deyince urperen ve ardindan tarihsel , sosyal, ekonomik, sinif savasi, emekciler turu bir suru laf salatasi gevelemenin otesinde pek bir varlik gosteremeyen, demokrasi ve ozgurlukler denilen olaya, 'once godot gelsin, tarihsel sartlar olussun, celiskiler keskinlessin, kildir, yundur, tuydur' tarzinda yaklasan ve bu isi icin verilecek bir mucadeleye, sanki girdikleri her mucadeleyi onlar kaybetmemis, sanki halki sol ve sosyalizmden sogutma becerisini onlar gostermemisler gibi, ordulari ile bir zaferden bir zafere kosmus muzaffer komutan edasi ile tepeden bakan kisilerin hatasidir bu. Her zaman yanlissiz ve her zaman magdurdur onlar.. Sutte leke vardir onlarda yoktur. Sagimizdaki gericilik ve tabulari ile ugrasirken, demokrasi deyince, insan haklari deyince eli ayagi tutuluveren, kirkleri yedileri goreve cagirip 'yetis ya Marx, yetis ya Lenin" diyen sol tabular ile de ugrasmak zorunda kaliyoruz ne yazik ki.. Bosa harcanan enerji . Halkta zaten neyin ne oldugunu biliyor..Bunlarda halkin kendileri icin ne dusundugunu biliyorlar. Zaten 'Godot'unda isi cikmis, gelemiyormus'.

Baslik: Re: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye

Ifade özgürlüğü konusunda kavramsal bazda anlasamıyoruz anlasılan. Olaya bir de pragmatik açıdan bakalım:

Bir toplantının, konuşmanın amacı dinleyicileri ikna etmektir. Sizin de orada bulunma amacınızın, bu iki hanimın yanlış olduğunu ispatlamak olduğunu varsaymak yanlış olmaz diye tahmin ediyorum.

Bence bu açıdan bakıldığında başarılı bir akşam değildir. Bunu kendi aramızda tartışmanın bir daha böyle toplantılar olduğunda, daha başarılı sonuçlar verebilmesi açısından faydalı olacağı kanaatindeyim.

Farzedin, karsinizda iki kişi var, ve birbirine zıt iki tezi savunuyorlar. (Ataurk diktatordur/değildir).

Bir dinleyici olarak sizin bu konuda tam oluşmuş bir fikriniz yok. İki tarafı da dinleyip, bir karar vereceksiniz. Bu durumda, her ne kadar tarafları dinleseniz de, yeterli enformasyonu almamış olacaksınız. Çünkü en basitinden kişilerin konuşma süreleri kısıtlı, ve o süre içinde ancak bir miktar bilgi verebilirler. Bu durumda yapacağınız, yeterli enformasyon olmadan bir karar vermek olacaktır ("judgement under uncertainty"). İnsanlar bu gibi durumlarda, "judgmental heuristics" dedigimiz kısa yollar kullanırlar. Gerçek soruya değil, fakat o anda cevap verebilecekleri, daha kolay soruların cevaplarını ararlar. (Bu bir bilissel onyargıdır, İngilizcesi, "cognitive bias"). Bu soru, karsimdaki insan ne kadar ikna edici, ne kadar güven verici, ne kadar tutarlı vs gibi sorulardır. Sizin giyiminiz, konuşurken kullandığınız kelimeler, nezaketiniz, ses tonunuz dahi bu kararda etkili olacaktır.

Dinleyicilerin, karsisindakinin sözünü kesen, veya konuşmasına engel olan, sık sık müdahale eden bir kişiyle hemfikir olmaları daha zordur. Sakin bir şekilde tezini savunan, karsisindakine saygılı olan (gozuken) kişiyle hem fikir olmaları doğaldır. Bu tamamen psikolojik bir olaydır (detaylı bilgi için nobel ödüllü Kahneman'ın bu makalesini okuyabilirsiniz. Judgment under Uncertainty: Heuristics and Biases Amos Tversky; Daniel Kahneman http://psiexp.ss.uci.edu/research/teaching/Tversky_Kahneman_1974.pdf)

Bu bağlamda değerlendirdiğimizde o akşam orada yaşananlar bir talihsizlik olmuştur, istenilen amaca ulaşılamamış olması yüksektir.

Butun bunları söyledikten sonra, sizin için o akşam sinirlenmeden heyecanlanmadan orada bulunmanın zorlugunu yadsıyor değilim. Bunda Ayhan Bey'in söylediği gibi 'hainlere hadlerini bildereceğiz' psikolojisi ile oraya gidilmesinin de etkili olduğunu düşünüyorum.

Sonuçta hepimizin isteği, Cumhuriyet kazanımlarının kaybedilmemesi. Bunu da ancak ikna yoluyla başarabiliriz. Lütfen eleştirimi yapıcı bir eleştiri olarak

almaya calisin. Evet, disariya karsi birlik olalim, ancak icerde birbirimizi en agir sekilde elestirebilelim, hatalarimiz tartisabilelim ki, hepimizin amacina hizmet edecek eylem planlari gerceklestirebilelim.

Baslik : Re: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye

İfade özgürlüğü ile düşünce özgürlüğü aynı şey değildir. Düşünce adı üstünde zihinsel bir faaliyeti gerektiren çabanın sonucudur. İfade özgürlüğü ise eğer böyle bir terim varsa düşünmeden konuşmanın adına verilen şeydir. Yani bilinçaltı, mantıksal, epistemolojik, ve daha da çok ONTOLOJİK faktörlerle kosullanmış kendini ifade etme şeklidir. Düşünce özgürlüğü söz konusu olunca tabii bir konu yoktur. Ancak ifade özgürlüğünün sınırları vardır. Örneğin düşüncemi ifade ediyorum. Diye karşındakine hakaret edemezsin, aşağılayamazsın, yalan söyleyemezsin. Bunu yaparsan aynı karşılığı almak da senin hakkın olur. Parlamentoda olan olay bu kapsama girmiş bir olaydır. Düşüncemi açıklıyorum kılıfı altında ifade özgürlüğüne siginılarak yalan söylenmiş, hakaret edilmiş ve kişiler aşağılanmıştır. Hatta bir ulusun değerlerine , tarihine karşı suç işlenmiştir. Zaten toplantının amacı da bu şekilde oluşturulmuştur. Kendi nefretini dile getirebilmek için bir inekten medet uman insanın derdinin düşünce özgürlüğü olmadığını anlamak için nükleer fizikçi olmaya gerek yoktur. Cumhuriyetçiler veya İttihat Terakki Ermenileri Türkiye'yi LAİK yapmak için kesti diyen bir zihniyetin yeri Avama Kamarası veya gazete Köşe'si değil, olsa olsa psikiyatrik klinik olur. RTE'nin "Tek din" dediğinde düşünce özgürlüğüne isyan edenler neden bu konuda bu kadar hassas, popülist davranıyor anlamak mümkün değil.

Baslik : Re: [chplondra] Bizim gibi düşünmeyenlerinde düşüncelerini özgürce söyleyecekleri bir Türkiye

İfade özgürlüğü, milletin gözünün içine behşus ve programlanmış ifade ve cehre ile bakarak ülkemizin altını oymaya çalışmak ve Gulsum İnek konusuna gönderme ile "YILIKCA" (YILISIK ve YALAKA kelimelerinin bileşimi tahmin ederim ki, bu, bu hafta ilk kez kullanmak zorunda kaldığım, gençliğimde duyduğum kelime) GULUSMELER YAPMA VE YAPTIRMA HAKKI değildir. İfade özgürlüğü, okuduğu, ekmeğini yediği ülkeye ihanet derecesine varan sözlerle, yabancı bir ülkede kotulemek değildir. Bunun aksini söyleyene kimse de o suçla katılmış olur.

Biz inanclarımızı, ülkemize ebeveyn, öğretmen ve sağlam ve doğru prensiplerle bezenmiş hayat gayreti ile kazandık; AB safşatları ile beyinlerin oynanmadığı devirde doğduk, büyüdük, eğitildik ve bugünlere ulaştık, 1 Mayıs'taki ihanet cirkinliğine şahit olma talihsizliğini yaşadık; lütfen, sözlerinizi tartarak sarfediniz.

Varsayımlar ve kitaplardan alıntı bilgiler yerine, gerçek durumu tartmanızı öneriyorum.

29 Nisan Pazar günü, emekli bir hanımın haber verdiği bu etkinliğe bir vatandaş olarak gittik. "Seng-i tarizinizi", ağacın meyvalarını koparıp ülkemizi calmaya çalışanlara teslim etmeye çalışanlara yönlendirin, ağacı büyütmeye korumaya çalışan bizlere değil. Uzaktan ve olayı yaşamamış kişi olarak yorumunuz, sağlam temel üzerinde değil ne yazık ki. İnşafli ve saygılı olunması gereken zamandayız birbirimize karşı. Enerjinizi, Atatürk'ü neredeyse katil ve canı konumuna iten, TSK'ne karşı yalanlar savuran, PKK'yi mesru bir kuruluş gibi kaale aldırmaya çalışan, ülkemizin Suriye macerasına atılması için aynı ABD borazanını çalan aymazlara karşı mücadele için harcadınız.

Daha fazla yazisma istemiyorum bu konuda, bir olanak ile hepinizi bir toplantiya davet edebilirsem, sizlere, parlamento dan gelecek kayitlari seyrettirene kadar.

Su anda, tarafgir oldugu, akli ve mantigi olan herkesce kabul edilecek web yayin alanlari ile Londra Gazetesindeki yarim ve hatali bilgiden (ki, bu gazetenin degerli iki idarecisi tekzip yayimlayacaklardir ve ulkemize karsi yapilan bu yanlisliktan cok rahatsiz olduklarini bildirmislerdir) hareket ile, beni duymadan bu sekilde yazarsaniz, sizin kullandiginiz bilimsel kelimelerin havada kalmasi durumunu yaratirsiniz.

Ben, gerektiği şekli ile, karsi fikrimi belirttim -hareketimi size mazur gosterme zorunlulugum yok. Bagirarak hakaret etmedim kimseye; polisi cagirmalari bir oyunun parcasi idi buyuk olasilikla. Cunku, sozkonusu dinleyici hanimin "cezanizi versin " sozunden once polisi cagirma istekleri oldu, okk ile ilgili soruyu hazmedemeyince.

Basari sudur ki, bu takim, burada bulunan Turklerin sadece salonlarda kendi aralarinda fikir jimnastigi degil, onlarin yuvalanmaya calistigi Parlamento gibi ortamlarda da, ulkemizin ve Ataturk ve tum kutsal degerlerimizin yilmaz, usanmaz, bekcileri oldugunu gorebilmislerdir. Taranta Babu 5. siiri okuyun. Vaveylayi website'larda koparan bu takim ve surekasidir.

Baslik: 1 Mayıs 77 ve hesaplama..

Son günlerde 'solcularin kendi aralarindaki hesaplama oldugu' yönündeki yorumlarla tekrar gündeme gelen 1977 kanli 1 Mayıs olaylari, taniklari tarafından tekrar masaya yatırildi. DISK, 1 Mayıs 1977 katliamiyla ilgili Taksim Hill Otel’de bir basin toplantisi düzenlendi.

..

Bizce bu saçma sapan iddialar solun tarihini tahrif ederek yeniden yazma girisiminden baska bir sey degildir. Medya olanaklari da kullanarak topluma empoze etmeye çalistikleri saçmaliklar yillardan beridir siyasal iktidarlarin yaptigi gibi solun itibarsizlastirilmesi ve gözden düşürülmesi politikalaridir. Halil Bertkay gibi kisilerin solun elbette DISK’in geçmisi hakkında söylediklerinin bizim açimizdan hiçbir degeri yoktur.

Vicdani olmayanlardan gerçekleri söylemesini beklemek gibi bir yanılgıya düşmeyecek kadar tarihsel acılara sahibiz. Yanıt verme ihtiyaci hissetmemizin tek nedeni topluma ve tarihe karsi olan sorumluluklarımızdir" dedi. Katliamdan sorumlu olanlari yargi önünde çıkarana kadar mücadeleye devam edeceklerini sözlerine ekleyen Ekici, " 1 Mayıs katliami hiçbir tartisma götürmeyecek sekilde kontgerillanın o günkü süreçte gerçeklestirdigi bir katliamdir

..

<http://www.radikal.com.tr/Radikal.aspx?aType=RadikalDetayV3&ArticleID=1087482&CategoryID=77>

==

Hep magrur hep hatasiz sol..

Madem Halil Bertkay'in soylediklerinin hic bir degeri yok neden solcu dedigimiz herkes bu konuda yaziyor? Neden Disk boyle bir basin toplantisi duzenliyor?

Tamam, derin devlet vardir herhalde.. Zaten her seye bulasmis bir derin devlet var. Ama oyle bir ortamı yaratan da 12 Eylul oncesi soldur.

Sol, 12 Eylulden onceki konum icin "hataliydik, ama oyle oldu" diyecegi yerde halen "oyle olmasi gerektiğini" soyluyor..

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararını halk verir' - Sabah

Zaten dil surcmesi de anlamlı, yani basbakana gore tek din=tek vatan mı?

Freud'a gore degerlendirsek dil surcmesini, "gercek yuzun ortaya cikti" dememiz gerekir kendisine...

Asagida iki elestirel yazi daha:

İlk cevabi verenlerden biri yenisafak'tan Kursat Bumin idi:

<http://yenisafak.com.tr/Yazarlar/?i=32303&y=KursatBumin>

Ama bana asil enteresan geleni ise Selahattin Cakirgil'in yazisi (enteresan dedim, hemen guzel dedim falan zannedilmesin lutfen)

http://www.tevhidhaber.com/author_article_detail.php?id=7535

Basbakan'a yapilan elestirilerin ise, cok acik oldugu uzere, ifade ozgurlugu ile alakasi yok. Basbakan laik bir devletin basi, basbakan sifati ile konustugu zaman bu onu baglar, soyledigi herseyi devlet basi olarak soylemis oluyor. Nasil bir asker, evde istedigii gibi konusur, ama uniformasini giyip resmi kimligii ile konustugunda "laik hassasiyetlere dikkat edin" diyemez, ayni sekilde.

Zaten Basbakan bile kendini "ifade ozgurlugu var" diye savunmadi, bu konu ile ifade ozgurlugunun hic alakasi olmadigini basbakan bile biliyor.

Kaldi ki basbakan elestiriliyor, kimse "sus, konusma, vatan haini" filan demiyor. Tek din soyleminin nasil tehlikeler dogurabilecegine okuyucularini ikna etmeye calisiyorlar, yani karsi tezi savunuyorlar, kimse kimseyi susturmuyor.

Bilmem daha basit nasil anlatilabilir bu konu...

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararini halk verir' - Sabah

Haklisiniz xxx Bey, ayrıca askerde düşman askeri değil ya. Adab-ı muaşeret dairesinde İngiltere ve ABD'de de olduğu gibi gerektiğinde asker de görüş belirtmelidir. Bu darbe yapmak anlamına gelmez. Onları bozuk moralle tutarsak bir harp olduğunda canla başla kim savaşıacak?

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararini halk verir' - Sabah

XXX bey saka yapıyorsunuz herhalde :)

Yani kendi ulkemizin cok uzun yıllardir ic ice gecmis ordu-politika iliskilerini halletikte, İngiltere ve ABD'ye donerek ' Neden ordu komutanlari politik konular hakkında yorum yapmiyorlar' diye tavsiye vermeye mi kaldı?

İngiltere veya ABD halkinin bunu kabul edeceğini dusunebiliyormusunuz?

Bu konuda en son baskanimiz Kilicdaroglunun soyledigini biliyorsunuz :

-“Disiplin ayrı bir şeydir, baskıcı rejimlerde değil demokrasilerde olur. Yasama organının çıkardığı yasalar, yargı organı tarafından her zaman denetlenir. Toplumsal disiplin budur. Öyle başına buyruk, ‘Birisi yazı yazdı ben de bildiri yayımlıyorum’ olmaz. Her önüne gelenin bildiri yayımladığı ülke değildir burası. Burası Patagonya değil. Herkes yerini, gücünü bilecek oturacak yerinde”

-“Askerin rahatsızlığı varsa, gider Başbakan’a anlatır. Haksızlığa uğrayan birisi varsa, siyasi otoriteye, yargıya gider. Demokrasi dışı bildiriler bizim kabul edeceğimiz şeyler değil. Kimse kusura bakmasın.”

Dolayısıyla artık askerimiz kislasinda oturacak.. Çağiran olsa da kislasindan cikmayacak..

TSK'nin bir rahatsızlığı varsa gider basbakana soyleyler demis baskanimiz..

Bence de dogru bir olay..

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararini halk verir' - Sabah

Valla şaka yapmıyorum xxx bey. Yalnız önce yanlış anladığınız bir noktayı düzelteyim. Askeri vesayet anlamına meydan vermeksizin ülke güvenliği ile görüş bildirebilir. Bunu da daha çok Başbakanla yaptığı görüşmelerde, yoksa Suriye ile savaşın eşiğinde iken Washington'a giderek değil. Bunun dışında tabii ki normal politikanın dışında kalması gerekir. Olması gereken de budur. Yalnız siyasi partilerin ve dış güçlerin de darbelere davetiye çıkardığını unutmayalım. Bu da iktidarıyla, muhalefetiyle talihsizliğimizdir. Neyse askeri darbeler devri kapanmıştır. Savaş dışında, her sahada vatana sahip çıkmak milletin görevidir. O nedenle bugünkü gevşekliğimizi, birbirimizle uğraşmayı bırakalım. Türkiye Atatürk'ün nutkundaki kara günleri yaşıyor. Herkez elini taşın altına koysun. Koyamıyorsa, koyanlara engel olmaya çalışmasın.

İngiltere'de Irak savaşı sırasında Genel Kurmay Başkanı hükümetin yanlış yaptığını, ABD'li General de Afganistan'la ilgili tenkitte bulundu. Neyse oralarda demokrasi daha oturmuş durumda, hükümetler darbe alarmına geçmiyor.

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararını halk verir' - Sabah

Turkiye icin darbeler donemi kapanmistir..
Bunun artik idark edilebilmesi de guzel bir olaydir..
Turkiye de halen darbe yanlilari var ama artik olacak sey degil.
Oralarda darbe alarmina gecmemeleride normaldir cunku onlarin son 50 senesinde 3 resmi, bilmem kac tane gayri resmi darbeler olmamasi nedeniyle olabilir..Zaten Afganistani elestiren generali de aninda gorevden almislardi bildigim kadariyla..

10 Mayıs

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararını halk verir' - Sabah

[Bu haber bazılarımızın gozunden kacmis galiba.](#)

ASKER OBAMAYI UYARDI

Amerika da generaller Başkan Obama ya karşı gazetelere ilan verdi: Sizi uyarıyoruz..

ABD li generaller gazeteye ilan verdi: İran a saldırma

ABD li generaller gazete ilanı ile Obama ya, İran la savaşma çağrısında bulundu. Amerikalı generaller Washington Post Gazetesi ne verdikleri tam sayfa ilanda, "Sizi İran la savaş baskısına karşı direnmeniz için uyarıyoruz" dedi. Yalçın Doğan da bugün Hürriyet teki köşesinde "Generallerin gazetelere ilanı" başlıklı bir yazı kaleme aldı.. Ve benzer bir durum "Türkiye de yaşasaydı neler olurdu" üzerine yazdı.

ABD Lİ GENERALLER GAZETEYE İLAN VERDİ / YALCIN DOĞAN

"Sizi İran la savaş baskısına karşı direnmeniz için uyarıyoruz". Bu uyarıyı yapan kimler? Hem de gazete ilanıyla. Ve uyarı kime karşı?

Uyarı bir başka gezegende, Amerika da, Başkan Obama ya karşı. Gazeteye ilan vererek Obama yı uyarayanlar ise, yine o gezegendeki generaller. Hayır hayır, emekli filan değil, halen görevde bulunan generaller.

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararını halk verir' - Sabah

Bir yazı yazdım. Bitirmek üzere iken hepsi silindi. Yazdıklarım bir yerlerden takip mi ediliyor, nedir. Virüsçüler peşimde olsa gerek.

Neyse az daha yazayım. Aşağıdaki diğer yazıları da okuyun. Ayhan beyle yazışmamın tam üzerine geldi. Cuk diye oturdu. Tayyip Obama'dan rica etsin, ABD'deki Ergenekoncuları Türkiye'ye postalsın.

Belki bu olay bize de olumlu örnek olur. Kılıçdaroğlu da bu konularda konuşurken biraz daha dikkat etsin.

Baslik: Re: [chplondra] 'Nihayetinde bunun (baskanlik sistemi) kararını halk verir' – Sabah

Cuk diye otursun amaciyla gonderdim.

Baslik:Retired US Generals to Obama: 'No War of Choice in Iran'

Yalcin Dogan'in "ABD'li generaller gazeteye ilan verdi" yazisina konu olan haber ve ilanın orijinali asagidadir.

Yalcin Dogan her zamanki Y. Dogan'ligini yapmis: Haber basligindan da anlasilacagi gibi, "emekli", yani sivil generaller gazeteye ilan verenler.

Oysa Yalcin Dogan yazisinda:

"Sizi İran la savaş baskısına karşı direnmeniz için uyarıyoruz". Bu uyarıyı yapan kimler? Hem de gazete ilanıyla. Ve uyarı kime karşı? Uyarı bir başka gezegende, Amerika da, Başkan Obama ya karşı. Gazeteye ilan vererek Obama yı uyaranlar ise, yine o gezegendeki generaller. Hayır hayır, emekli filan değil, halen görevde bulunan generaller."

diyordu. Tekrar ediyim: "Hayır hayır, emekli filan değil, halen görevde bulunan generaller."

Oysa ilanı verenler emekli generaller!

...

Baslik: RE: [chplondra] 1 Mayıs 77 ve hesaplama..

HALİL BERKTAY'I TANIMAK İSTEYENLERE KISA NOT;

Değerli Arkadaşlar

Halil Berktaş'ı bir de benden duymak istermisiniz?

Halil Berktaş TKP'nin 1960'lara değin mücadele eden, Sovyetler birliği ve SBKP'nin bir parçası olmayı reddeden kuşaklarından, Erdioğan Berktaş'ın oğlu.

Halil Berktaş'ı 1968'den beri yakından tanıyan birisiyim. Ayrıca onunla 3 yıl, 1971 de aynı hapsanede ve aynı koğuşta kaldım. Halil Berktaş aramıza bir kampüs bilgici olarak katıldı. Halil, okuduğunu yeterince

anlayamayan, anlatmak istediğini açıklayamayan, yazmak istediğini, yazamayan bir haldeydi. Halil Berktaş; yazıları ve konuşmaları üzerinden değerlendirildiğinde, kötürüm bir aydındır. Yazılarında, kendine özgü bir fikir bulmak zordur. Yazıları hep alıntılardan oluşur. Halil Berktaş'ın dogmatik ve kitabi bir kafası vardır. Onun için kitap herşey, sosyal pratik hiçbirşeydir.

Halil Berktaş ve 1970'li yılların bazı asistanları, yazıları, çevrileriyle Türkiye devrimci hareketi içinde zararlı ve öykünmeci bir akımın gelişmesinin önünü açtılar. Ayakları havada, ipe sapa gelmez çevirilerle, pek çok devrimcinin maceracı eylemlere kalkışmasında olumsuz bir rol oynadılar.

İbrahi Kaypakkaya'nın, "kızıl siyasi iktidar" kurma fikri, Naksalbari Gerilla lideri Hintli Devrimci Çaru Mazumdar'dan kopyadır. Çaru Mazumdar Çevrilerini yapan ekibin içinde Halil Berktaş da vardı. Halil Berktaş, ultra Maocu bir yaklaşımın başını çekiyordu. İbrahim Kaypakkaya bu akımdan en fazla etkilenen bir devrimcidir.

Halil Berktaş, 12 Mart'tan sonra yakalandığında, hangi taşın ve kayanın dibine pislediğini itiraf edecek kadar dağılmış ve çökmüş bir adamdı. Ankara Mamak Cezaevine geldiğinde, Hasan Yalçın onun öldürülmesini savundu. Hasan Yalçın'ın bu önerisi kabul görmedi, bu karar, Halil Berktaş'ın tecrit edilmesine ve konuşulmaması şekline dönüştü. Daha sonra bu karar da kaldırıldı.

12 Eylül'den sonra, Gorbacov'culuğun savunucusu oldu. Giderekten de devrimle olan bağını kopardı.

Halil Berktaş, yüksek dalgaların adamı. O korkak aydınların en tipik temsilcisidir. Bu özelliğini geliştiren bir adam. 1 Mayıs açıklaması, ciddiye alınmayacak kadar hafif bir iddia. Çünkü Halil'in kendisi hafif.

Baslik: Darbeler /Türkiye Metropoll arastirmasi

<http://www.metropoll.com.tr/report/turkiyede-darbeler-ve-darbe-yargilamalari-mayis-2012>
<http://www.radikal.com.tr/Radikal.aspx?aType=RadikalDetayV3&ArticleID=1087521&CategoryID=77>
<http://gundem.milliyet.com.tr/ankette-cikan-cok-ilginc-sonuc/gundem/gundemdetay/10.05.2012/1538556/default.htm>

Dün aksam xxx bey ile darbe/ordu/vesayet/politika turu sozler ediyorduk. Bu arastirma tam ustune geldi gibi. Arastirma sonuclari oldukca ilginc:

Ordunun herhangi bir nedenle darbe yapmasini desteklemeyenler %80, destekleyenler %17

Darbe ihtimali yok diyenler %77. var diyenler %14

Darbəcilerin yargilanmasini dogru bulmayanlar ise %27 mis..Bu %27 nin %45 i de CHPlı secmenlermis.

Darbəcilerin yargilanmasini dogru bulanlar ise %68 mis.

Detayli bir sekilde incelemekte fayda var..

http://i.radikal.com.tr/150x113/2012/05/09/fft16_mf978041.Jpeg

Ben kendim henüz detayli bakamadım ama raporu pdf olarak okuyabilmek için :

<http://www.metropoll.com.tr/report/get/336/1>

Baslik: Re: [chplondra] Darbeler /Türkiye Metropoll arastirmasi

XXX bey istatistik için üniversitede hocamız, 'aynı zamanda dünyanın en büyük yalanıdır' demişti. Gönderdiğiniz linklere şöyle bir baktım, öğrendiğimi doğruluyor. Anketlerin ise toplumu yönlendirme açısından ne kadar taraflı yapıldığını eminim iyi bilirsiniz.

Darbe ihtimali yok diyenler %77 ise, özel yetkili mahkemeler ne halt yemeye Silivri ve Hasdal tezgahlarını kurdu?

Darbeyi desteklemeyenlerin %80 olması doğru olsa gerek, iyi bir gelişme ama 1980 darbesinin simgesi olan 1982 Anayasasına %92 evet diyenlerin çoğu da onlar.

Bu arada 'cambaza bak' diyen AKP haraç mezat Türkiye topraklarını da satışa çıkaran kanunu meclisten geçiriyor. Biraz da bunların tartışmasına girsek, fena mı olur?

Baslik: CUMHURİYET 10/05/2012

Basın örgütleri Erdoğan'ın, Bekir Coşkun'u linç kültürüne hedef yaptığını vurguladı

Askeri arkasına alarak yürüyor

‘Azmettirici durumunda’ Erdoğan’ın yazarımız Bekir Coşkun için “Kaleminden pislik damlıyor” sözlerine basın örgütlerinden tepki geldi. Başbakan’ın kendisine karşıt gördüğü medyaya olan husumetini, orduyu arkasına alarak yürüttüğünü belirten ÇGD Başkanı Abakay “Başbakan, olası saldırıların azmettiricisi durumuna düşmektedir” dedi.

‘Devlet benim anlayışı’ Basın Konseyi ve TGS başkanları da “Yazarları, sanatçıları hakaret içerikli kelimelerle suçlamak Başbakan’a yakışmıyor” değerlendirmesinde bulundu. Eski bakanlardan Fikri Sağlar “devleti ele geçiren AKP’nin demokratik devlet isteyenler üzerinde ‘devlet biziz’ diyerek baskı kurduğunu” söyledi.

...

Baslik: RE: [chplondra] Darbeler /Türkiye Metropoll arastirmasi

Bu konudaki istatistik arastirmalarin inanilir ve guvenilir olabilmesi icin;

1) Ele alınan "baz" rakkam ve bu rakkamı oluşturan bölgelerin nüfus, eğitim ve politik eğilimleri açıklanmalıdır, araştırmacı kuruluş tarafından. şehir şehir, kasaba kasaba, koy koy.

Kaç kişiyi, Türkiye'nin hangi şehirlerinde baz almışlar da, % lerden bahsediyorlar? Bunun sorgulanması gerekmiyor mu?

2) Belirsiz ve karıştırılmış gruplar üzerinden yüzdeler vermekten kaçınılarak, baz grupların, ilintili bölgeler nezdinde dokümü belirtilmelidir ve açık ve tarafsız ve inandırıcı olabilmelidir.

3) Bu araştırma/ istatistik kurumlarının arka planları için de medya veya STO lar sahipleri kartallar gibi araştırmacı olmalıdır, halkın aldatılmasını önlemek için. Çünkü, şu anda "para" herşeye kadir konumunda ülkemizde. Nisantasi'ndeki "exclusive" ve "ıkkili" klüp/restoranlara giriste AKP kartını alabilmek için takla atan kişilerin varlığı, aşağıdaki istatistiksel rakkamlardan daha gerçek ve inandırıcı.

Bu nedenle, aşağıdaki rakkamlar, şahsen benim, Ordumuzun konumuna bakış açimi değiştiremeyecek degerde.

i) Bu arada, lütfen google.com.tr den "Bekir Coşkun'un TSK ye yaniti" ve kendisine iletilen cevapları etüd edin; yazarların, düşüncelerini açıklama durumuna bakın ve yukarıdaki satırlarımla, aşağıdaki oranları terazinin kefelerine koyup tartın... Milletimizi anlamaz zanneden kişilere inanmadan önce, beyinlerimize zerk etmeye çalıştıkları rakkamları didik didik didikleyip inanırlıklarını sorgulamamız şart.

ii) '80 darbesinden önce İstanbul'un en mutena semtinde ("Kurtarılmış Bölge" leri de hatırlayın bu arada), akşam bir kardesin evinden diğerine gidecek yakınımız için endişe ediyorduk. Profesörlerimizi, gençlerimizi kıyım kıyım kirdirdi yabancı düşman/ ve Ordumuzu mudahale etmeye zorunlu kildi. Dar zamanda kanını canını feda edecek asker, sonra politikacılar işleri dayanılmaz noktaya getirince onlar sivil degildir denecek ve bir köseden seyretmeleri istenecek? Bu hangi mantığa sigar?

Yanlisliklari kosedan ancak ya biganeler ya da caresizler seyreder. Bu furyadan da "rating" yapmak isteyen yazar ve politikacilar da milletin indinde sinifta kalir.

11 Mayıs

Baslik: FW: ORHAN BURSALI'YA İKİ SORU SORACAKTIM, AMMA...

Nisan ayının son günlerinde, Londra'da, bir Orhan Bursalı rüzgarı esti. Konferansının ilanları, haberleri, tanıtıcı yazıları ve adının orda burda edilen telaffuzuyla... Kendisi, yazar eşi Özlem Yüzak'la birlikte, "Türkiye'de Basın Özgürlüğü" konulu bir konferans vermek üzere, "Londra CHP ile Dayanışma Dernağı"nin çağrılısıydı.

Toplantı 28 Nisan günü, adı geçen derneğin başkanı Nesrin Bell'in açılış konuşması ile başladı. Ortalık sakindi. Fakat toplantı yöneticisi gazeteci arkadaşımız İrfan Taştumur, konu ve konuşmacı üzerine tanıtıcı bilgiler sunmağa koyulunca kafalar karıştı! Çünkü, hoş-beşten sonra Taştumur'un ilk sözü "Türkiye'de gazeteciler özgürdür" olmuştu. Ve de bu sözü söyler söylemez salonda bir soğuk rüzgar esivermişti birden...

Neyse ki, Taştumur kara mizah yapıyordu. Sonraki sözleriyle, "Türkiye'de gazeteci hapse girmekte özgürdür; işsiz kalmakta özgürdür; kitapları basılmadan yasaklanmakla özgürdür; işten kovulmakta özgürdür; yaptığı haber metni çöpe atılmakla özgürdür...diye "özgürlükleri" sıralamaya başlayınca, mesele anlaşıldı.

Ve Orhan Bursalı da mikrofonu eline alıverdi peşinden. Bursalı, aynı zamanda Cumhuriyet'in Bilim-Teknik ekininin sorumlusu, " 10 Yıldır AKP", "Bilim Toplum Ve İnsana Bakış", "Ulus Yıkıcılığı" gibi kitapların ve de Cumhuriyet Gazetesi'nin köşeyazarıdır. Konuları araştırıp soruşturan ve kaleme alan tanınmış bir yazar...Basını da araştırmış gelmeden önce. Söyledikleri hep notlarından da okuduğu belgelerle sabitti.

Bursalı,Yandaş basın üstünde çok durmadı. Çünkü, dedi, o gazeteler zaten onların, yazar-çizer , haberciler ve yöneticileri de onların kafasından. Sadece İktidarın istediklerini yazıyorlar.Televizyon kanallarının üstüne de durmadı fazla. Asıl uğraş dalı olmadığından belki... Ama merkez medya adını alan gazeteleri, özellikle "amiral gemisi" denen Hürriyet'in üstünde çok durdu. Sabah, Haber Türk, Akşam vs üstünde de öyle...Bunları, dedi,Recep Bey , kimini hileli vergi cezaları, kimini kredi kısıntıları tehditleriyle avcuna aldı. Yazarları, habercileri, haber yorumcuları tasfiye ettirdi. Şimdi artık iktidarın istemediklerini yazamıyorlar. Böylece yazılı basın iktidarın oldu. Sonra bunların tirajlarının üzerinden bir oran da çıkardı. Ona göre basının yüzde 85'ini iktidar kontrol ediyordu.

Muhalefete gelince, bunların değişik tandanslı görüşleri ile bilikte toplam oranı ise yüzde 10-12...Geriye kalan bölümü de yüzer gezer, bataklı taife kalıyordu ki o bölümdekiler de yağlı kuyruğa ya da keskin dipçiğe göre oynuyorlardı basın oyununu...

Yani basın özgür değildi. Türkiye bu açıdan da açık şeriatçi faşizme gidiyordu, hatta içine girmişti bile.

Ancak son sözü yine de şöyle oldu: "Biz Cumhuriyet Gazetesi olarak mücadele ediyoruz. Gelecek için iyimserim."

Tam bu zaman, İrfan Taştumur'e nazire kablinden bir soru geldi aklıma. Şu: " Orhan Bey madem ki iyimsersiniz, o zaman bu iyimserliğinizi yüzdeleyen oranı da söyler misiniz? Yoksa kurtulacağımızın oranı da yüzde 10-12 mi?" Birinci sorum işte bu olacaktı!

Fakat kuyruk? Neredeyse salondakilerin yarısı kuyruğa geçmişti...Mesela, mes lektaşım Faruk Eskioğlu'nun " Siz Aydın Doğan'ın danışmanı olsaydınız, ne öğüt verirdiniz?" sorusu çarpıcıydı da... Ve sorulara v erilen yanıtları dinlemeğe koyuldum yeniden.

Bitmiyordu ki...Üstelik zaman da sınırlı olduğu için strese de girmiştim.

İkinci sorumsa, 1886'larda, Aziz Nesin'in Stoke Newington Town Hall'deki konferasında anlattığı bir öyküydü. Mealên şöyle:

"Baskılı rejimlerin muhalefetteki aydınları başka bir ülkede toplanıp kendi ülkelerindeki zulümleri anlatıyorlarmış. Ertesi günü de ülkelerine dönecekcekler elbet... Bu yüzden söz alıp konuşanlar temkinli konuşuyorlarmış. Konuşmalar böyle yürüyüp giderken birisi bu anlatı endazesini taşmış... Verip veriştiirmiş kendi ülkesindeki iktidar mensuplarına. Ne hisızlıklarını bırakmış, ne uğursuzluklarını. Medyayı da bütünüyle ele geçiren iktidarının su götürmez faşizminden örnekleri arş-ı alaya yükseltmiş böylece. Alkış da alıyormuş üstelik..."

Ve yerine oturunce bir başkası: "Güzel konuştun ben de seni alkışladım, ama bu konuşmayı yaptıktan sonra yarın ülkeneye nasıl döneceksin?" diye sormuş. Seninkinin yanıtı ise şu olmuş: "Dönmeyeceğim ki, burada oturuyorum."

Ya peki konferansçımız ne yapacaktı?

Sıramı bekledim;

Baslık: GENELKURMAY'A ÖZEL... Abdullah Nihat yılmaz 8 Mayıs, 2012, lond

GENELKURMAY'A ÖZEL!

Biliyorsunuz, genelkurmay denince, bir ülkenin savunmada ve taarruzda, daha doğrusu her zaman ve her yerde, o ülkenin güvenliğinin korunması amacıyla en üst karargahların konuşlandığı ve ve en üst komutanın başında oturduğu makam akla gelir. Gereği tartışılmaz bu makamın, varlığı kutsaldır.

"Özel" ise, kavram ya da sözcüklerin arkasına eklendiğinde bir aidiyeti vurgular. Örneğin "Hizmete Özel" yazıyorsa bir kitabın kapağında, bu, o hizmetle , o yapılması gereken görevle ilgililerin okuyabileceği kitap demektir. Yani onlara aittir.Ya da bir bölümün, yahut bölgenin girişine bir hafta olarak konuluyorsa"özel", bu en azından o bölüme ve bölgeye herkesin giremeyeceğini, o bölüm ve bölgeyi önüne gelenin kendi kişisel çıkarları için kullanamayacağı anlamına gelir.

Gerçi, Genelkurmay'daki KOZMİK oda, yargıyı kendine bağlayan iktidarın "Özel Yetkili Mahkeme" savcısı eliyle ve de keyfine uygun olarak tarümar ettiği biliniyor ve fakat, ele geçirdiği askeri sırları içeren belgeleri nasıl , nerede kullandığı bilinmiyor...yahut SİT alanları kişisel çıkarlar için hergün yeniden alt üst ediliyor. Ama yine de "Özel" in, yasal açıdan dokunulmazlığı yürürlüktedir hala..."Bundan sonra ne işe yarayacaksa! "

“Genelkurmay’a Özel” dediğimiz şey, belki de bu cümlelerde kimlik bulabilen yalama yapmış bir öznedir. Örneğin Necdet Özel, bir Orgeneral ve Genelkurmay Başkanıdır. Ama, onu imaj açısından Bayar-Menderes ekibinin gerici ve karanlık rejimindeki son genelkurmay başkanı Orgeneral Rüştü Erdelhun’ un yanına koyabilir ve de itaatte kusur işlemeyen ikinci büyük genelkurmay başkanı sayabilirsiniz!

Bir kere Sayın Özel’in genelkurmay başkanlığına yükselişi bir soru işaretidir! Bir dönem Türk Silahlı Kuvvetlerini yöneten 5 en üst komutandan Genelkurmay başkanı Işık koşaner, Kara Kuvvetleri Komutanı Erdal Ceylanoğlu, Deniz Kuvvetleri komutanı Eşref Uğur Yiğit ve Hava kuvvetleri komutanı Hasan Aksay...yani 5 en üst komutandan dördü - üstelik hepsinin komutanı da olan devrin Genelkurmay başkanı da içlerinde - iktidarın TSK’ya takındığı tavrı bir biçimde protesto ederek istifa etmişler, ama Jandarma Kuvvetleri komutanı Necdet Özel istifa etmemiş! Düşünölsün ki, iktidar TSK’yı tasfiye hareketin girişin ve her kuvvetten orduyu boşaltacak kadar generalinden subaylarına kadar hemen herkesi toplayıp uyduruk delillerle içeri tıksın ve üst komutanlar bunu kendilerine en azından hakaret saysın da, bir O saymasın! Burada sayın Özel adına bir yamukluk yok mu? Dahası istifalar arkasından kendisi Genelkurmay başkanı ilan edilmiş!

Bu, ne anlama geliyor?

Haydi bunların hepsini bir saniyeliğine unuttuk diyelim. Peki, 30 Ağustos Zafer Bayramı ne oldu? Bayram’ı, Zaferi kazanan Atatürk Cumhurbaşkanlığı sırasında bile, Genelkurmay’da kutladığı ve bu gelenek bugüne kadar sürdüğü halde, şimdi Özel Paşa döneminde nasıl oluyor da bu ZAFER Abdullah Gül’ün şahsına kamanço ediliyor?

Sonra ulusal bayramlar hakkında çıkarılan yönetmelik nenin nesidir? Özel paşa başbakanla iştişare edecek ve ulusal bayramlar halkın elinden alınarak kuşa çevrilecek! Bu hakkı kim kime verebilir ki?

Sonra Kuleli, Bursa Işıklar, İzmir Maltepe Askeri Liselerini, Tuzla Piyade Okulu ile Narlıdere İstihkam Okulunu, binaları ve müstemilatlarıyla birlikte satışa koymuşlar. Bu da Paşa’nın başbakanla görüştüktan sonra yürürlüğe girmiş. Gazeteden okudum. Ama bunu onaylayacak vicdan sahibi birini bulamıyorum.

Ve bir de gazetelerde fotoğrafını gördüm Özel Paşa’nın. Resmi resepsiyonlardan birinde Ana Muhalefet lideri Kılıçdaroğlu’na sırtını dönüp başbakanıyla konuşuyordu. Kuleli’yi, Harbiye’yi, sınıf okullarını bitirip subay olmuş biriyim. Bu okullarda ve bütün yaşamım boyunca - askeriyede, sivilde - nezaket kuralının böylesini görmedim, bilmiyorum.

Ayrıca Özel Paşa, TSK’ya bağlılık duyup düşürüldüğü bu duruma üzülen yurtseverlerin yapıcı eleştirilerine de haşın bakıyor. Bunu da İstanbul Baro başkanı sayın Ümit Kocasakal ile Cumhuriyet Yazarı Bekir Coşkun’dan okudum.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın , aldığı emir gereği, Suriye’ye savaş açmak için kollarını sıvadığı artık bir sır değil. Ve Necdet Özel Paşa büyük bir itaatle “göreve hazırım” selamını çakmış bile! Kimbilir...

Aklıma eski Orgeneral Rüştü Erdelhup geliyor hep;

GENELKURMAY’A ÖZEL...

Baslık: BBC Turkce - Haberler - 'Poşu Davası'ndan 11 yıl 3 ay hapis cezası

http://www.bbc.co.uk/turkce/haberler/2012/05/120511_cihan_kirmizigul.shtml?utm_source=twitterfeed&utm_medium=twitter

'Poşu Davası'ndan 11 yıl 3 ay hapis cezası çıktı

Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül'ün yargılandığı ve kamuoyunda 'Poşu Davası' olarak bilinen dava karara bağlandı.

Endüstri Mühendisliği Fakültesi öğrencisi Kırmızıgül'e, 'PKK'ya yardım etmek, patlayıcı madde bulundurmak ve mala zarar vermek' suçlarından toplam 11 yıl 3 ay hapis cezası verildi.

Özel yetkili İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada, Kırmızıgül'ün 'kamu görevlisine görevini yaptırmamak için direnmek' ve 'güvenliği kasten tehlikeye sokmak' suçlarından ise beraatine hükmedildi.

Mahkeme heyeti Kırmızıgül'e, 'PKK/KONGRA-GEL örgütünün çağrısı ve amaçları doğrultusunda 20 Şubat 2010 tarihinde yasadışı gösteriye katılarak, etrafa molotof kokteyli atıp örgüte yardımcı olduğu gerekçesiyle 6 yıl 3 ay, patlayıcı madde bulundurmak suçundan da 4 yıl 2 ay hapis ve 100 TL adli para cezası verdi.

..

Baslik: Askar Bey'in İbrahim Kaypakkaya anilari -1

Zaman zaman genc arkadaşlarımızın 1970 yıllarının nasıl olduğunu sorduklarını hatırlıyorum.

Askar beyin yazıları bu arkadaşların bilmek istediklerinin bazılarına cevap verebilir. 68 kusağı/kirkyedililer/vatan sevgisi/cagi degistirme/halk için halk adına yapılan fedakarlıklar/yanlıslıklar/dunyayı istemeler/utopyalar ve en sonunda yenilgi. Askar beyin Kaypakkaya ile ilgili anıları bizleri 40 yıl öncesine götürüyor ve o kusağın 'ser verip sir vermeyen' bir efsanesi ile olan arkadaşlığını anlatıyor.. Oldukça da gerçekçi bir biçimde anlatıyor gördüğüm kadarıyla. Olduğu gibi, gereksiz yüceltmelere ihtiyac duymadan.

<http://www.acikgazete.com/editorden/2012/05/08/ibrahim-kaypakkaya-yi-yakin-arkadasi-askar-yilmaz-anlatiyor-i.htm>

ÜSTÜ BENDE KALAN BİR ÖYKÜ:

**İbrahim Kaypakkaya'nın Anısına.
Askar YILMAZ**

***Ben bir yavru yetiştirdim,
Binlerce yavru yetiştirdim.
Mutluyum, gururluyum!..***

Mediha Kaypakkaya (Saçıldı)

İbrahim Kaypakkaya'nın ölümünün üzerinden tam kırk yıl geçti. Oldukça uzun bir zaman dilimi içinde, değişmeyen ne kaldı? Geriye dönüp baktığımda, 40 yıl içinde değişmeyen, Kaypakkaya'nın "üstü bende kalan" kısa bir arkadaşlık dönemi anıları... 1970'lerden günümüze uzayan süreç içinde, yaşamın tüm alanları pek çok değişime uğradı. 23 yaşındaki İbrahim Kaypakkaya yaşayabilseydi, değişimin neresinde yer alırdı?

Bir tarihsel olayın, bir eylemin ve önemli bir kimliğin araştırılması, farklı çalışmaları gerektirir. Bir çalışma ve araştırma ne denli "çok yanlı" olursa olsun, bazı bilgilerin parçaları bir yerlede kalır. Yapılan çalışmalar dışında kalan her anı ve gözlem, eksikliğin bir parçasını oluşturur. İbrahim Kaypakkaya ile ilgili yapılan pek çok araştırma da, bu anlamada eksikliğini korumaya devam ediyor. Uzunca bir zamana dayalı arkadaşlık bağlarım ve onunla ilgili hiç bir yerde yayınlamayan anılarım göz önüne alındığında, "üstü bende kalan anılar" eksikliğin küçük bir kısmı olmaya devam ediyor. İbrahim Kaypakkaya ile "üstü bende kalan anıların" en azından önemli noktalarını, sahiplerine, aktarmayı, arkadaşlığın bir gereği olduğunu sanıyorum.

Geçmiş Bakış ve İlke!

1970 kuşağı, herşeyden önce, ilkeleri olan, safları belli kuşaklardı. Benimsedikleri ve karşı oldukları ilkeler, her türlü bireysel çıkarların çok ilerisinde ilkelerdi. "Ülkemizin bağımsızlığı", "emekçilerin birliği" ve devrim için emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele, 70'ler kuşağının temel ilkeleriydi. Onların, "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi ve Yaşasın Türk ve Kürt Halkının Kardeşliği" uğruna yaşamlarını adadıkları dava, inişleri ve çıkışlarıyla sürmeye devam ediyor.

Geriye dönüp baktığımızda, devrimci kuşağın büyük düşleri, emekçilerin birliği, emperyalizme karşı mücadele gibi temel kavramlar, paramparça ediliyor. Büyük hayaller kurma ve büyük eylemlere kalkışmanın mirası adeta silinmek isteniyor. Göreceli ve göreceli olduğu değin de gerici olan asıl düşünüş, emekçilerin sınıfsal birliğini, ilkel ve ortaçağa özgü toplumsal şekiller içine çekmek ve toplumsal gelişmeye, etnik ve dinsel pencereden bakmak, en büyük gericilik değilmi?

Fetih Çağının Kuşakları!

Geçmişte yaşananlar, yetersiz teorik algılarımız, ham fikirlerimiz, deneyimlerle birleşmemiş, pratiğin ayrıclarından geçmemiş, biraz hayallerimiz içinde şiirselleştirdiğimiz, ütopyalarımız üzerinde oluşan eylemler toplamıydı. Gençlik dönemine özgü ortaya çıkan, günümüze değin uzayan, geniş bir süreci etkileyen mücadelelerin, sonuçları, geride kalanları, derin bir sessizliğin içine sürükledi. 1970'li döneme etki eden, eylemlerin başarısız sonuçları, en azından benimsenebilir sonuçlara ulaştırılamadı.

1970'lerin eylemlerinin belli bir aşamasından sonra, teorinin, programın pek fazla bir anlamı kalmamıştı. Kendi güçlerimiz, hakim sınıfların güçleri, nesnel durum da önemli değildi. Koşulların, halkın devrimle olan ilişkisinin de pek fazla önemi yoktu. Önemli olan, mücadele önderlerinin, "iyi donanımlı, iyi savaşçı" olmalarıydı! Özveri, kararlılık ve yiğitlik, mücadelenin başarısı için ön koşul, olmazsa olmazdı. Coşkun akan eylemler seli içinde, hakim sınıfların baskıları, işkenceler, hapsaneler, darağaçları da önemli olamazdı. "Güneşe akın vardı", zaten "güneşin zaptı da yakındı!"

1970 kuşağını "güneşin zaptına" yönlendiren çok ciddi ve büyük toplumsal eylemler giderek yaygınlaşıyordu. Bu eylemlerin zirvesini, 15-16 haziran işçi eylemleri oluşturdu. Kocaeli'den, Tekirdağ'a değin uzayan büyük bir emekçi yerleşkesi içinde yer alan yüzbinlerce emekçi ayağa kalkmıştı. Kemal Türkler, Rıza Kuars, Kemal Nebioğlu ve daha pek çok sosyalist sınıf önderlerinin çağrıları doğrultusunda harekete geçen yüzbinler, Trakya'dan, koceli'ye değin geniş bir alanda, kararlı bir mücadele ortaya koymuştu. Bu mücadelenin sonucunda, işçilerin talepleri önemli ölçüde karşılandı. Fakat, eyleme burjuvazinin yanıtı oldukça sert oldu. Mücadeleye sahne olan alanlarda, sıkıyönetim ilan edildi.

İbrahim Kaypakkaya'yı böyle bir mücadelenin hemen sonrasında tanımak, sınıf mücadelesi insanını ve özelliklerini tanımak açısından oldukça önemli. Bu inançlı insanı, İstanbul'un fabrikalarını ve emekçi semtlerini, zaptetmenin yoğun çabası içinde tanıdım.

İbrahim Kaypakkaya, sürekli gülümseyen yüzü, samimi davranışları ile, güven veren bir kişiliğe sahipti. Dışa yansıyan tüm olumlu özelliklerini içselleştirmiş, 22 yaşlarında bir gençti. Burjuva

İstanbul'un değiştiremediği bu genç, İstanbul'u değiştirme pratiğine soyunmuşdu. 1970 kuşağının en büyük özelliği, halk için her türlü özveriye hazır, devrimci irade ortaya koyabilen bir kuşak olmasıydı. 1970'ler kuşağının, nesnel koşulların ötesine geçen irade ortaya koymaları, emekçi halka ve devrime olan bağlılıklarının bir ölçüsüydü.

O büyük işçi mücadelesi içinde ortaya çıkan devrimci enerji, sanki İbrahim Kaypakkaya da odaklanmıştı. Sürekli olarak emekçi merkezlerine, düşünce, program ve örgüt taşıyordu. Öylesine çalışkan, yorulmak nedir bilmeyen, yarın devrim olacakmış gibi, sınıfla sıkı ilişkiler içinde olan bir devrimciydi. Yoğun ve derinden yürüyen devrimci işçi örgütlenmesi, onun da çabalarıyla, yeni mücadelelere hazırlanıyordu.

Sıkıyönetimin kuşatması altına alınan, fabrikalar ve işçi semtleri ile ilişkiler, Kaypakkaya ve onun örgütü için hiç bir önem taşımıyordu. Ordunun kuşatması yarıyor, her koşulda işçi önderlerine ulaşıyor, örgütlenme çalışması kesintisiz sürüyordu. Fabrikalarla canlı bağlar kuruluyor, bildiriler, gazeteler ulaştırılıyor ve gerekli tüm bilgiler toparlanıp, tekrar mücadele önderlerine eksiksiz aktarılıyordu. Fabrika, fabrika hazırlanan günlük raporlar ve haberler, işçilerin istekleri, örgütsel sorunlar, sıkı bir işbirliği içinde, tartışılıp çözümleniyordu.

Baslık: Askar Bey'in İbrahim Kaypakkaya anıları -2

<http://www.acikgazete.com/editorden/2012/05/10/ibrahim-kaypakkaya-yi-yakin-arkadasi-askar-yilmaz-anlatiyor-ii.htm>

ÜSTÜ BENDE KALAN BİR ÖYKÜ:

Devrim, Büyük Düşünmektir!

Sıkıyönetim kuşatması altındaki işçi bölgelerine ilk kez İbrahim'le birlikte giderken, kuşku ve endişe duymuştum. Ama İbrahim'in kurduğu devrimci örgütsel ilişkiler, sıkıyönetimin kuşatmasını boşa çıkarmaya yetiyor, hiç bir kuşku ve endişeye yer bırakmıyordu. Kitlelerle birleşen sınıf örgütlenmesi, en büyük güvenceydi. Bu güvenli yol çalışması, 12 Mart Askeri darbesine değin kesintisiz sürmüştü.

Kaypakkaya, büyük İstanbul'a sığmayacak denli geniş düşünüyordu. Onca görev arasında, Tırakya köylerinde yürüttüğü ve fiilen önderlik ettiği, köy çalışmaları, oldukça başarılı bir pratik olmuştu. Onun daha büyük hedefi, Anadolu'ya geçmek ve daha "büyük eylemler" örgütlemektir. Anadolu'ya geçmek, her zaman "büyük düşünmekle" özdeş değildi mi? Sosyalizmin, ele avuca sığmayan, coşkun devrimcisi, tüm Türkiye'yi değiştirme pratiğine kendini adanmıştı. Öyle de yaptı.

Türkiye de köylü eylemlerinin yükseliş içinde olması, devrimci pratik çalışmayı hızlandırmıştı. Özellikle, ABD'nin baskısıyla haşhaş ekiminin yasaklanmasına karşı tüm köylülerde büyük bir tepki oluşmuştu. Malatya dan sonra, Çorum ve Merzifon köylüleri, tepkilerini, kitlesele eylemlerle ortaya koymuşlardı. Haşhaş eylemlerinin hazırlanması amacıyla, bir süreliğine Çorum ve Merzifonda yapılan köy çalışmalarında ben de yer almıştım. Bölgenin durumuyla ilgili derinlikli olmasa da, genel bir bilgi edinmiştim. Bizim yaptığımız çalışma ve eylemlerden sonra, İbrahim Kaypakkaya, kendi yöresi olan Çorumda daha geniş bir çalışma yürüttü. Bu çalışmalarının sonuçları, Proleter Devrimci Aydınlik da (PDA) yayımlandı. Raporun yayımlanmasını izleyen günlerde, rapor üzerine bir toplantı düzenlendi. Sunumu, geniş bir asistanlar topluluğu önünde, Dr. Doğu Perinçek yapmıştı. Doğu Perinçek, sunumunda, raporu "oldukça başarılı, somut, örnek bir çalışma şeklinde" değerlendirmişti. Doğrusunu söylemek gerekirse, Doğu Perinçek'in Kaypakkaya'nın raporunu "somut bir çalışma" biçiminde nitelenmesi, beni şaşırtmıştı. Konuşmayı dinleyen asistanlardan hiç bir itiraz gelmemesi karşısında, benim gibi yeni ve sıradan bir devrimci, dudaklarını yemesi dışında ne yapabilirdi? Çünkü, İbrahim Kaypakkaya'nın çalışma yaptığı yerleri gezip görmüştüm. Bölgeye ilişkin, yüzeysel de olsa, bazı bilgilere sahiptim. "Çorum Köy Raporu", Mao'nun, "Hunan Köylü raporuyla" çok büyük benzerlikler içinde hazırlanmıştı. Çorum köylülerinin, toprak devrimi için, "bir kıvılcım beklentisi içinde oldukları," gerçek duruma aykırıydı. Gerçekte, ne Çorum, ne de Anadolu'nun diğer bölgelerinde böyle "somutluklar" yoktu. İstanbul işçi mücadelesi içinde tanıdığım, gerçekçi, kitlelerin gücüne önem veren, Kaypakkaya neden böyle bir rapor hazırlamıştı? Bu raporun, "örnek ve somut" bir rapor olarak onay görmesi, üzerinde düşünölmeye değerdi! Ayrıca "Çorum Köy Raporu", yeni tipte görevleri gerekli kılıyordu!

Mücadelelerin Haklılığı!

Halk hareketlerinde görülen sağılma sonrasında, durgunluk başlamıştı. Buna karşın öncülerin eylemleri hız kazanmıştı. “Somut bir çalışmadan” dönen İbrahim Kaypakkaya, güneş ülkesinden gelir gibi, gözleri ışık saçıyor, ellerinde ay’ın aydınlığını taşıyordu. Güneş ülkesinin raporunu yazmış. Özel istemler gereği yaratılan eylemlerin dışında kalmak, “hakim sınıflara teslimiyet” anlamına gelirdi. Zaten, Hakim sınıflar, daha büyük saldırılar için sola yönelik komplolar tezgahlıyorlardı. Sol, tezgahları ve komploları anlayacak durumda değildi. Sosyalist sol, hakim sınıflara karşı meydan okuma amaçlı eylemler örgütlemeye devam ediyordu.

Fakat , o büyük “fedailer” kuşağı önderleri, şimdi aramızda yok. Devrimin büyük pratisyenlerini, “enginleri fethetme duygusu” içindeki kuşağı önderlerinin, yokluğu, büyük eksiklikler yaratmaya devam ediyor. Onları aramızdan erken ayrılmaya iten özel ve nesnel koşullar, mutlaka net bir biçimde araştırılmalı. Bu bağlamda, özlü ve kişisel bir saptama yapmak gerekirse, İbrahim Kaypakkaya ve onun akranlarının en büyük yanılgısı, dışsal devrimci pratikleri, kendi pratiklerinin önüne koymaları ve tasarladıkları eylemlerin, Türkiye emekçilerinin mücadele pratiğine ters olmasıydı. Bu yaklaşım gereği, Türkiye Cumhuriyeti, tarihinin hiç bir döneminde silahlı bir muhalefeti hak etmemiş olmasıydı. 12 Mart, 12 Eylül ve BOP’cu “sivill” darbe koşullarına rağmen de hak etmedi.

Toprağa Cemre, Kitaplara Kan Düştü!

Uzun bir yaz, sonbahar ve kışın yoğun çalışmaları sonrasında, 1971 Mart’ında, cemre toprağa düşerken, kitaplarımıza kan düştü. 12 Mart darbecileri, muhtıralarını vermişler, solcu-sosyalist avına çımışlardı. “Güneşi zapta” çıkan devrimciler, vahşice kurşunlanıyor. Radyolar, sıkıyönetim komutanlığının, basın bürosu gibi uzun uzun arama listeleri yayınlıyor, “anarşist, komünistlerin” bir an önce teslim olmaları isteniyor, arkasından, “muhbir vatandaşlar” göreve çağrılıyor.

İşçi sendikaları, öğrenci örgütleri, işsizlik ve yoksullukla mücadele dernekleri, kapatılmış ve kapıları mühürlenmişti. Hele o “balyoz hareketi” sonrasında, üzerine “kan sıçramış” çuvallar dolusu kitaplar, gazeteler, dergiler, kışlalarda yakılıyor ve askerler başında ısınıyorlardı.

12 Martın “Balyoz Harekatı”nı izleyen günlerde, sol guruplar yeniden, “daha büyük” eylemler için harekete geçmeye başlamışlardı. İstanbul’un, Trakya’nın fethinden, Anadolu’nun fethine çıkan İbrahim Kaypakkaya ile, Haziran başında yeniden buluştuk. Askeri diktatörlüğe karşı, mücadele örgütlemek amacıyla, bir dizi örgütsel çalışma yapacaktık. İbrahim, her zaman olduğu gibi, doğal, samimi, benimsenebilir, karar ve yetkileri tartışılmaz özellikleri olan bir devrimciydi.

Anılarımda kalan ilk bilgi, kendisi için hazırladığı kimliği idi. Çamaşır suyu ile silinmiş ismin yerine, İsmail Hakkı adı yazılmıştı. İsmail Hakkı, Doğu ve Güney Doğu Anadolu’yu örgütleyecek ve “kızıl siyasi iktidarlar” oluşumuna önderlik edecekti.

Büyük Kopuş!

12 Mart’ın Devlet Bakanı Sadi Koçtaş’ın “solla uzak yakın herkesin tutuklanması” amaçlı, “Balyoz Harekatı” bildirisi ile aranmaya başlamıştım. İbrahim Kaypakkaya, bir süre beni aramış ve buluşmak istediğini iletmışti. Aylar sonra bir köylü kahvesinde buluştuk. Kahvede karşılıklı oturduğumuz bir sırada, kalabalık bir polis ekibi, kapıları tutu ve etrafımı sarıldı. Son kez İbrahim’le göz göze geldik ve İbrahim elinde tuttuğu gazeteyi, tüm yüzünü kapatacak bir biçimde kapadığını anımsıyorum. **(Devam edecek)**

13 Mayıs

Baslık :

Sayın xxx.

CHP Dayanışma Derneği Başkanı.

Okumanızı rica ettiğim bu açıklamayı, size hitaben, tüm dernek üyeleri için yazdım. Okur ve düşüncelerinizi yazarsanız sevinirim. Ayrıca, kısaca özetlemeye çalıştığım sorunların tümü uzun bir zaman tartışma konusu olması açısından, ayrıca tartışmalıyız.

Antropolog Aykan Erdemir' le yapılan görüşme yazısını okudum ve düşüncelerimi iletmeye karar verdim. Bu yazıyla ilgili düşüncelerimi açıklamadan önce, kendimle ilgili verebileceğim kısa bir açıklama; Çekirdek ailem, Türk ve alevi. Ben, kafamı omuzlarım üzerinde taşıdığımı inandığımdan bu yana, hiç bir dine ve meshebe inanmayan, tarihi materyalizme ve bilme inanan bir insanım. Zaman içinde genişleyen ailemin içine, farklı mesheplerden ve farklı etnik kökenlerden pek çok birey katıldı ve katılmaya devam ediyor. Geniş ailemiz, özgün, renkli ve küçük bir Anadolu tablosu gibi.

Sorunlara Yaklaşım

Sorunlara, bir meshebin, bir etnik gurubun içinden baktığımız zaman, geneli görmek, bütünü görmek zorlaşır. Araştırmacı "Antropolog Aykan Erdemir", aleviliğe, aleviliğin içinden, o safın bir üyesi gibi bakmış. Son yıllarda bu tip araştırmacılar çoğaldı. Bu gelişme sonucu, "hepimiz Aleviyiz", "hepimiz Ermeniyiz", "hepimiz...." Ama bütün bunlara karşın, "hepimiz Türküz", "hepimiz emekçiyiz" diyemeyen bir araştırmacı kuşak oluşuyor. Bu tip araştırmacılar bilerek veya bilmiyerek, Türk ulusal kimliğinin içini boşaltıyorlar. "Biz kimiz" sorusuna, etnik ve dinsel köken bağları içinde yanıtlar veriliyor. Ortak ve bizi birleştiren değerler kayboluyor.

Antropolog Aykan Erdemir, Tayyip Erdoğan'ın "Alevi meselesine girmekle çok cesur bir adım" attığını ve bu adımı, "çok çok önemli bir girişim." Olarak görmüş. Bu açıklaması ile, araştırmalarına temel olan siyasal ereğininide açıklamış oluyor. Her ulusun bileşenleri, dolguları vardır. Bileşikleri ayırdığınız zaman, farklı bir madde ortaya çıkar. Bir Oksijen ve iki hidrojen atomunun birleşmesi sonucu oluşan su, ayrıştırıldığı zaman başka elementler ortaya çıkar. Doğada ve sosyal yaşamda, saf helde maddeler bulunmaz. Kapitalizm öncesi toplumlar, kapalı ve çok kültürlü toplumlardı. Kapitalist devrim, ortak bir ulusal pazarın oluşturulması amacına uygun olarak, ayrıcalıklara ve farklı kültürlere son verdi. Her türlü farklılığı asimile etti. Asimilasyon kapitalist gelişmenin bir yasasıdır. Burjuva devrimi, siyasal olmaktan çok, ekonomik nedenlerin dayattığı bir zorunluluktur. Burjuvazi, öncelikle ulusal bir pazar yaratmak zorundaydı. Hem devrimler olacak, hem de, devrim öncesi toplumsal parçalanmışlık! Burjuva devrimleri, etnik ve dinsel farklılıklara pozitif anlamda da olsa ayrıcalık tanıması olanaksızdı. Bu yasayı bilmeyen, sosyal bilimci olabilir mi?

Tarihin içinde Aleviler, pek çok baskı ve katliamlarla karşılaştı. Baskıların nedeni, baskı uygulayanların, iktidar tekeli için ellerinde tutmasıydı. Yani bir meshebe bağlı olmanın verdiği ayrıcalıklı iktidar, aleviliğe zulme uygulamaya yöneldi. Kemalist iktidar, laiklik ilkesi ile, tek bir meshebin iktidar olmasının önüne geçti. Kemalistler, bir meshebe veya etnik kökene, pozitif ayrımcılık uygulanması yoluna gitmediler. Pozitif ayrımcılık yapsalardı, Osmanlı devletinin bir türevi olmak zorunda kalırlardı. Bunca deneyimden sonra, bilim adına, aleviler için pozitif ayrımcılık önermek, "alevi haklarından bahsetmek" çağdaş demokratik yönetim anlayışına aykırıdır.

Demokratik ve Laik Devletin Tasfiyesi.

Antopolog'un "çok çok önemli bir girişim." Gördüğü "açılımlar" ve "alevi açılımı" laik cumhuriyetin tasfiyesini benimsetme girişimidir. Gerisi laf. Teorik kılıf. Tayyip Erdoğan, "Alevi açılımıyla," alevilerle, sünniler arasındaki ilişki noktalarını koparma ve ulusumuzun ana dokusunu çatlatmaya yöneldi. Alevi-sünni bağı koparılmadan, ulusal bilinç, ulusal mücadele, ulusal değerler yok edilemez. Ayrıca Tayyip, Türk de değil, Müslümanda değil! Tayyip, BOP eş başkanı. Sayın antropolog önce bu görevin ne olduğunu analiz etmeli. BOP ve Eş Başkanlık sistemi analiz edilmeden, Alevi, sünni, Türk, Kürt vs. sorunları analliz edilemez. Tarih anlaşılamaz. İnönü anlaşılamaz. Atatürk, cumhuriyet ve ilkeleri anlaşılamaz. Bizi bir yapan tüm değerler karanlığa itilir. Ondan sonra da Tayyip Projesine "çok önemli bir girişim" deriz. BOP ve Tayyip'in projesi bilim adına "önem" kazanırsa, kimse cumhuriyet ve değerlerini anlayamaz.

Aleviliğin hakları nereden doğuyor, Sünnilik geliştiği için. Sünniliğe siyasete müdahale hakkı tanıdığımız zaman, alevi hakları gündeme geliyor. "Çok çok önemli bir girişim" olan "Alevi açılımı," dinsel bir devlette haklılık kazanır. Yazarın bakışı sakat. ABD merkezli düşündüğü belli. Türk ulusunu oluşturan "asli unsurlar" ayrıştırıldığında, ortada ulus da kalmaz. Türkiye Cumhuriyeti, Laik ve sosyal bir devlet olmak yerine, federal ve

dini referans alan bir devlet olur ve o zaman alevi haklarından bahsedilebilir. Eğer laiklikten vazgeçilirse, laiklik olmuyor denilirse, aleviliğin hakları son derece meşrudur.

Oysa biz, toplumsal gelişmelere, eski toplumsal şekiller üzerinden bakmak yerine, çağdaş ve ulusal düzlemde bakmalıyız. Çağdaş uluslar ve ulus devletler, proletarya ve burjuva sınıflarından oluşur. Tüm dinsel ve etnik gurupların çıkarları, bu iki sınıftan birine yakınlık oluşturur. “Alevi hakları” burjuva-proleter çelişmesi içinde bir anlamı kazanır. Antropolog, sosyal gelişmenin, demokrasinin bu temel kuralını unutmuş görünüyor!

Dünya uluslar tarihinde, mazlum ve muzaffer Türk Ulusunu ayırma, parçalama, sonra da parçaların hakları “demokratlığı” pozuna bürünme! Ulusalci olmak, Türk üst kimlik paydasında birleşmektir. Ortak kimliğimizi koruduğumuz zaman, dinsel ve etnik ayrımcılık ortadan kalkar. Bağımsız, halkçı, demokratik ve laik ulusal devlet anlayışımız bu olmalı.

Antropolog, büyük bir buluş gibi “Alevilik yok, Alevilikler var” diyor. “Sünnilikler var”, “Kürtlükler var”. Böyle bir toplumsal tahlil olurmu? Toplumsal analizin unsurları, sınıflardır. Amerikalı, Fransız, Alman dendiğinde, bunların renkleri ve inançları anlaşılmaz. Emekçileri ve burjuvazisi anımsanır. Sıra Türkler’e geldiğinde, binbir kültür ve etnik sayılır. “Haklardan bahsedilir”. Kardeşim, çağımız burjuva ulusları çağı. Bu çağı ve özelliklerini, bireyler yaratmadı, yaratamaz da. Bu çağın oluşumu, 1680’lerden bu yana devam ediyor. Bu anlamda dünyamız, eski kültürlerin ve etnik kökenlerin tasfiyesini yaşıyor. Kapitalizm böyle bir sistem. Önce bu noktada birleşelim.

Sorunlara, üst kimlikten bakmayınca, “Alevilere Diyanet’te kadro açılması”, “Muharrem ayı”, “Aşure günü” gibi söylemler ve karşıt meshebin değerleri tüm kamusal alana egemen olur. Sonra da, antropolog gibi “Alevileri kazanmak, bir haksızlığı yok etmek istiyorsanız, onlara önce haklarını verin.” Çıkmazı içine düşeriz.

Alevi araştırmacı, "...unutulmasın ki biz burada adaletli bir padişahın kullarını çağırmasından bahsetmiyoruz. Laik bir cumhuriyette uzlaşma, lütfetmekle olmaz. Burada bir müzakere vardır, taraflar vardır, hep örselenmiş ve sayıca çok büyük bir topluluk vardır. Siz eğer bu insanları uzlaşmaya davet ediyorsanız; 1-Tüm paydaşlara karşı şeffaf olacaksınız. 2- Kapsayıcı olacaksınız. 3- Güvene dayalı bir ilişki kuracaksınız. 4- Eşit yurttaşların bir masaya oturduğu izlenimini vereceksiniz.” Diyor. Laik ve demokratik bir devlette bu isteklere yer yok. Laik ve demokratik ulus devletler, bu sorunu aşmak zorunda. Ayrıca hangi alevi ile hangi sünnilik “müzakere” yapılacak. Sünni- alevi müzakeresi nasıl sağlanır? Yazar, Huntinghton’un, “kültürler çatışması tezini” eksen aldığına, kurguları kendisi açısından haklı olabilir. Ama Huntinghton, emperyalist parçalanma politikasının teorisini yaptı.

Ayrıca bu teori uygulandığında, Asya ve Afrika haritadan silinir. Hindistanda, hangi milliyet ve dinsel guruplar müzakere yapabilir? Çin, hangi gurbuna “haklar” verecek? Öncelikle temel bakış açımız, emperyalizme karşı ulusal birlik perspektifi olmalı.

Fransada, Almanyada, Amerikada, dinsel ve etnik köken ayırımına yer varmı? Orada herkes Alman, Fransız, Amerikalı. Bizim için de temel olan, Türk olmak. Ondan sonra neye inanılırsa, hangi etnik kökene aitse, ona saygı gösterilir.

Unutulmasın, parçalanmış, birbirine düşman, toplumlar, haklarını da elde edemezler. Öncelikli haklar, ulusal haklarımız, sonra, sınıfsal haklarımız. Daha sonra da, dinsel ve kültürel haklarımız gelir.

“Gerçek açılımın koşulları” ve “İlk kez Sünni bir Başbakan” cümlecikleri ne kadar çelişmeli! Önce sorulması gereken, demokratik bir cumhuriyette “sünni başbakan” olurmu? Türkiyede önce dil bozuldu. Dilimizi düzeltmeliyiz. Dilimizi, geniş ve kucaklayıcı bir birlik dili, Türkçe dili yapmalıyız.. Dil birliği ve gönül birliği. AKP dil birliğini bozmuştur. Bu parti, geleneksel siyasi partiler sisteminin dışında oluşan, sünni çoğunluğun dinsel, bağnaz ve uşak siyasi partisidir. TC. tarihinde ilk kez bir parti, kapılarını, aleviliğe kapamıştır. Bu nedenle de, meşru hukuk önünde, gayri meşru bir partidir. Anayasa bu partiyi “laiklik karşıtı eylemlerin odağı” olması nedeniyle mahkum etmiştir. Anayasamız doğru bir karar verdi. Türk demokrasi tarihinin son 60 yılı içinde cumhuriyetçiler ilk kez, istida yazmaktan, iddianeme yazma aşamasına geçtiler. Fakat ortaya çıkan olumlu durum değerlendirilemedi. Şimdi gericilik ve “Sünni

Başbakan” cumhuriyet güçleri alehine iddianame yazıyor. Antopoloğ bu siyasal durumu analiz etmeli!

Yazar, "Alevilerin ne istediğini aslında herkes biliyor. Laik, demokratik, sosyal bir hukuk devletinin kurumsallaşması. Bir mezhebin egemen konumuna son verecek bir hukuksal zemin yaratılması. Yani:" laiklik ve demokrasi. Bu talepler, alevi inancının özgün talepleri değil. Türk demokrasisinin, cumhuriyet güçlerinin talepleri. Bu talepleri alevililerin savunması çok iyi ama, bu taleplerin alevilerin talepleri olduğunu ileri sürmek çok yanlış. Cumhuriyet bu değerler üzerine kuruldu. Bu değerler, süreç içinde örselendi, aşındırıldı, çoğunluk kesimlerin oyunu alma adına, yozlaştırıldı. Yazarın sıraladığı talepler, alevileri de kucaklayan genel demokratik taleplerdir. Bu talepler 60 yıldır savunuluyor. Gericilik ise bu talepleri, "açılımlar" adı altında yok etmek istiyor.

Antropolog, "*irtica alır başını giderse*" sorusu karşısında, "Zaten bu paranoya sayesinde laiklerle muhafazakârlar uzlaşıyor. Korku üzerinden statükoyu korumaya yönelik bir yaklaşım var." Yanıtı "Alevi araştırmacısının" tüm niyetini ve düşüncelerinin kaynağını ele vermeye yetmiyormu? 12.05.2012